

[Jørgen Gram.]

Adgang til igen at komme til at virke, saa de derved kan faa det Mod, de har tabt, tilbage — og er det tabt, er det det samme som, at alting er tabt —, saa har Samfundet paa ganske billig Maade ydet en Retfærdighedsgerning, som jeg synes vi navnlig i Sønderjylland maa have gjort almindelig. Kan vi faa de udslagne Folk sat ind igen i eget, selvstændigt Virke, viser vi disse Familier, der ellers vilde komme ud i Rækker, hvor de ikke føler sig hjemme, og hvor de mener, de ikke burde have været, en Tillid, som jeg ganske bestemt tror vil vise sig at være af Værdi.

Vi ved jo, at der blandt disse er Folk, der er højt op i Aarene, og som ikke kan have den samme Fremdrift og den samme Arbejdsevne som de unge, der har hele Fremdriften i Behold. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at komme med et Forslag, der giver særlig gunstige Vilkaar til disse, saa de kan komme ind i egne Landbohjem igen.

Over for de Anker og Angreb fra tysk Side, der er kommet frem om, at man ved denne Lovs Administration tilsidesatte det tyske Mindretal, vil jeg bestemt hævde, at dette ikke er Tilfældet, tværtimod. Saa vidt man kan fastslaa, vises der fra Udvalgets Side med dets Formand i Spidsen den pinligste Samvittighedsfuldhed i Retning af at yde dem deres fulde Ret. Ja, saa pinlig endog, at der fra dansk Side, maaske noget ironisk, er blevet hævdet, at hvis man, for at blive i det praktiske Livs Udtryk, vil lave en god Forretning med Jordlovsudvalget, maatte man være tysksindet. Dette er naturligvis heller ikke Tilfældet, men jeg mener bestemt, at der ikke er noget at bebrejde Jordlovsudvalget i Retning af Tilsidesættelse, naar det gælder om at komme i Betragtning som Bruger af den opkøbte Jord og de Vilkaar, der bydes tysksindede danske Statsborgere i Forhold til dansksindede Statsborgere.

I øvrigt vil jeg blot sige til den tyske Repræsentant, det ærede Medlem Hr. Schmidt, som desværre ikke er til Stede, at naar vi kan konstatere dette — og naar ogsaa han maa indrømme det —, synes jeg, det vil være hans Pligt at være med til at yde samme Indsats Syd for Grænsen i det samme Spørgsmaal, som vi yder Nord for Grænsen, altsaa gøre sin Indflydelse gældende over for de tyske Myndigheder, navnlig angaaende det Forhold, der i den sidste Tid er kommet frem, at der fra Myndighedernes Side nægttes dansksindede, men loyale tyske Statsborgere Ret og Adgang

til at komme i Besiddelse af Jord baade som Ejere og Lejere. Jeg synes, at hvis den tyske Repræsentant vil være konsekvent og vil indlægge sig Agtelse ogsaa hos os, er det hans absolutte Pligt at gøre dette, og vi vil hilse det med Glæde den Dag, det sker.

Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Der kan, som sagt, være et og andet, vi ønsker rettet, men jeg regner med, at Lovforslaget kommer i Udvalg, og dèr vil det jo saa kunne blive udført.

Petersen (Røj): Lovforslaget gaar ud paa, at naar det i § 1 i Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjyske Landsdele bevilgede Beløb af i alt 10 Mill. Kr. er opbrugt, bemyndiges Landbrugsministeren til i indeværende og efterfølgende Finansaar af Jordfondens Midler at anvende et Beløb af yderligere 10 Mill. Kr. til de i § 1 i den nævnte Lov omhandlede Formaal, og disse Midler anvendes paa følgende Maade: Opkøb af Jord, Grundforbedring og Anlæg af Veje. Maaske skal en Del af disse Jorder drænes, thi en stor Del af den sønderjyske Jord er stærkt kalktrængende, saa der maa i mange Tilfælde tilføres den Kalk og Mergel, for at den kan komme i rigtig Kultur.

Man sagde i sin Tid, at Genforeningen i det væsentligste var gennemført, men de sidste 5 Kriseaar har vist noget andet. Krisen har været værre i Sønderjylland end i andre Egne af Landet, der har ikke været den fornødne økonomiske Modstandskraft saaledes som i det øvrige Land. Af forskellige Grunde mener man nu at maatte sætte mere Fart i Udstykningen dernede end i andre Egne af Landet. Bygningerne ligger mere spredt paa Ejendommene, i mange Tilfælde er de for smaa i Forhold til Arealets Størrelse, de ligger ofte saa langt fra Jorden, at det er svært at faa Jorden drevet. I de tyndt befolkede Egne paa Vestkysten og i Midtlandet ligger store Arealer, som ved ordentlig Grundforbedring kan udnyttes helt anderledes end nu og give Plads for mange nye Brug, hvorved tillige Arbejdsløsheden aflastes en Del, forudsat at Ejendommene bliver store nok, saa at Manden kan blive hjemme og passe Ejendommen — jeg mener dermed, at han ikke behøver at gaa ud paa Arbejde ved Siden af.

Saa vidt mig bekendt blev det i sin Tid forlangt, at der skulde købes billigt, men i de senere Aar er Gælden jo blevet større, saa der maa regnes med større Priser, for at Gælden kan blive dækket og Sælgerne komme nogenlunde ud af det. Grund-